

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 36. Persecutio in Monachos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.
A. C. 373.

tæ institutum a puero tenuit, sibi com-
paraverat; frater ejus Solon, qui antea
mercatum exercuit, postquam idem ve-
tæ genus amplexus est, sub fratris Disci-
plina tantum profecit, ut dignus evale-
rit, qui eidem in Episcopatu Rinocoro-
rensi succederet. Hi duo fratres non me-
nus se dignos Successores habuere; So-
zomeno teste Disciplina ab iisdem tracta
suo adhucdum tempore vigeat, quæ
que Ecclesiæ illius Clerici in communita-
te vivebant. S. Melæ memoriam Eccle-
sia 16. Jan. agit.

Mart. Rom.

§. XXXVI.

Persecutio in Monachos.

Ruf. II. c. 3. 4.
Soz. VI.
c. 20.

Neminem atrocius, quam Monachos
persecutus est Lucius, quod Doctrinæ
Catholicæ addictissimos sciret, eorum-
que auctoritatem plurimum valere apud
populum, qui artis Dialecticæ ignarus
veritatem ex parte Sanctorum Monacho-
rum stare nullatenus dubitabat, quos sin-
gularis morum Sanctitas, & præclara mi-
racula commendabant. Cum igitur Lu-
cius Monachos verbis in suam opinio-
nem adduci posse, desperaret, vi age-
dum ratus, frustra tamen fuit. Ipse
eos in deserta infectatus, Duce Ægypti
& plurimis armatis latus stipantibus, in-
venit quotidianis exercitiis vacantes, &

rantes, agrotos sanantes, & Dæmonia e-
 jicientes. Dum aliqui quadam die ad-
 ventum, & ferociam militum intrepide
 expectant, allatus est homo, cujus pedes
 ita aruerant, ut stare non posset; infir-
 mum oleo unxerunt, dicentes ad eum:
*In Nomine Jesu Christi, quem Lucius
 persequitur, surge, & redi in domum tuam;*
 Et dicto citius sanatus est. Persecuto-
 res his miraculis non permoti Monacho-
 rum Psalmodiam turbabant, & suis sedi-
 bus eiciebant, ad ultimum flagris, lapi-
 dibus, armis violabant; ipsi ne quidem
 manum ad avertendos ictus extendebant,
 omni hora parati ensibus caput offerre
 potius, quam Fidem Nicænam deserere.
 Lucius videns, quod sanctæ hujus multi-
 tudinis constantiam vincere non posset,
 Duci Ægypti suasit, ut Abbates Mona-
 chorum Rectores in Exilium mitteret.

Capti sunt ergo duo Macarii, Isido-
 rus, & quidam alii, atque per nocturnas
 tenebras in quamdam Insulam, inter Pa-
 ludes surgentem, diripiunt. In illa Insu-
 la nemo præter Idololatrias habitabat, an-
 tiquis suis superstitionibus deditos, nec
 illuc unquam Evangelium penetraverat.
 Templum in Insula stabat, cujus Sacer-
 dos Numinis instar colebatur. Cum
 Cymba, qua Confessores vehebantur,
 terræ appropinquaret, Sacerdotis filiam
 Dæmon invasit; ipsa, quasi furiis abrepta,
 Y 2 versus

Sæculum IV.
 A. C. 373.

Theod. IV.
 6. 21.

Sæculum IV. A. C. 373. versus littus, quo remiges appellere coe-
 tendebant, fertur; vociferantem, & gres-
 sus immodice urgentem, domesticorum
 promptissimi, portento territi, insequun-
 tur; tum advenis proxima exclamare
 cœpit: *Magna est vestra potentia, o ma-
 gni Numinis servi! O servi Jesu Chri-
 sti! vos nempe nos urbibus, vicis, monti-
 bus, & desertis expellitis! nullibi quies-
 cere datis; in hac parva Insula de armis
 vestris securos nos fore sperabamus; ve-
 tus est nostrum domicilium, omnibus igno-
 ti hic degimus, nocemus nemini. Si ve-
 ro & hanc habere cupitis, capite, recedite
 mus; quis resistere tantæ virtuti valeat!*
 His dictis, Dæmones, puella in terram
 projecta, fugerunt. Monachi jacentem
 erigunt, moxque salutem corporis, & ani-
 mæ reducunt. Adstantes, quos inter
 erat puellæ Pater, ad Sanctorum pedes
 advoluti, rogarunt, ut se in fide digna-
 rentur instruere, tum satis præparati, sus-
 cepto baptismo, fanum in Ecclesiam con-
 secrarunt. Ita omnes illius Insulæ indi-
 genæ ad Sacra Christiana perducti. Hu-
 jus rei fama Alexandriam perlata, popu-
 lus turmatim ad Lucium concurrere cœ-
 pit, crudelitatem exprobrare, impende-
 tem Dei vindictam ominari, nisi viros
 sanctos dimitteret; Lucius, cum sedicio-
 nem timeret, secreto mandavit, ut San-
 cti Monachi ad suas cellas redire sine
 rentur.

.VI. h. c. 373
 .12. 3

Isidorus, & duo Macarii, qui in hac Sæculum IV. A. C. 373.
narratione nominantur, inter omnes to-
tius Ægypti solitarios erant illustrissimi;
Isidorus adhuc puer in monte Nitriensi Palla. Laus. c. 1.
ad vitam asceticam institutus fuerat, lo-
co inter Ægypti solitudines celeberrimo,
a proximo pago sic dicto, ubi Nitrum qua- Id. c. 7. 14. Vit. Patr. c. 21.
tuor ab Alexandria milliariis, quæ ferme
13 Leucas conficiunt, ultra lacum Ma-
rin versus meridiem colligebatur. Hunc
montem quinque millia Monachorum,
varie in quinquaginta ferme domos di-
persa, incolebant; quidam soli perseve-
rabant, alii bini, terni, aut etiam nume-
ro plures habitabant, nam quisque pro
corporis sui viribus vitam magis, minus-
ve rigidam ducebat, quamvis omnes es-
sent charitate conjunctissimi. S. Isido-
rus, cum S. Athanasius Romam peregri-
natus est, itineris socius fuit, summis il-
lius Civitatis viris notissimus. Presby-
ter ordinatus Nosocomium Alexandri-
num rexit. Erant ei sorores Virgines,
quæ in communitate septuaginta Sancti-
monialium vivebant, & quamvis esset di-
ves, moriens nihil sororibus testamento
reliquit.

§. XXXVII.

Duo Macarii.

Duo Macarii dicebantur unus Ægy- Sup. l. XIII.
ptius, & alter Alexandrinus. Ægy. §. 38. Pallad.
ptius, Laus. c. 19.

Y 3